

बाँयलर पेटले, भाव जाहीर होईनात: गेल्यावर्षी भाव न देणाऱ्यांना डच्चू

यंदा जिल्ह्यात मुबलक प्रमाणात ऊस, शेतकऱ्यांचे भावाकडे लक्ष

सज्जन यादव | धाराशिव

धाराशिव –धाराशिव जिल्ह्यातील ऊस गळीत हंगामाला पुढील महिन्यापासून सुरुवात होत असून यासाठी बाँयलरही पेटवण्याचे कार्यक्रम सुरू झाले आहेत. मागील वर्षी मुबलक पाऊस झाल्यामुळे मागील धाराशिव जिल्ह्यात विक्रमी ऊस लागवड झाली. गाळप हंगाम अगदी काही दिवसांवर आला असला तरी कारखानदार मात्र, ऊस दर जाहीर करत नसल्यामुळे ऊस उत्पादक शेतकरी संभ्रमात आहेत. त्यातच गूळ पावडर कारखान्याचे यावर्षीही साखर कारखान्यासमोर आव्हान असणार आहे.

दिवाळी जवळ आली की साखर कारखान्याचा गाळप हंगाम सुरू करण्याची तयारी केली जाते. सध्या धाराशिव जिल्ह्यात देखील कारखान्याचे बाँयलर पेटवण्याचे कार्यक्रम सुरू झाले आहेत. राज्य सरकारने नोव्हेंबर पासून गाळप हंगाम सुरू करण्यास परवानगी दिलेली आहे. परंतु, यावर्षीही ऊस दराचा प्रश्न पुन्हा एकदा ऐरणीवर आला आहे. कारखाना सुरू करण्याची वेळ जवळ आली तरीही अजून कारखानदारांनी दर जाहीर केलेला नाही. त्यातच जिल्ह्यातील गूळ पावडर कारखान्यांनी यावर्षी प्रतिटन २४०० रुपये दर जाहीर केल्यामुळे ऊस उत्पादक शेतकऱ्यांची चिंता वाढली.

धाराशिव जिल्ह्यात जवळपास खासगी आणि सहकारी मिळून १२ साखर कारखाने आहेत. दरवर्षी नोव्हेंबर महिन्याच्या दरम्यान, कारखान्यांचा हंगाम सुरू होतो. धाराशिव जिल्ह्यात गेल्या काही वर्षांत उसाच्या क्षेत्रात वाढ झाली आहे. तरीही कारखानदार बाहेरील जिल्ह्यातील ऊस आणतात. पूर्वी मे महिन्यापर्यंत कारखाने चालायचे. पण, कारखान्यांची संख्या आणि गाळप क्षमता वाढल्याने मार्च महिन्यापर्यंत हंगाम बऱ्यापैकी संपलेला असतो. त्यातच दरवर्षी ऊस दरावरून संघर्ष उफाळून येतो. यंदाही तशीच स्थिती निर्माण झालेली आहे. जिल्ह्यातील जवळपाससर्वचसाखरकारखान्यांचे

बाँयलर पेटले आहेत. परंतु, मांजरा वगळता एकाही कारखान्याने दराबाबत कुठलेच भाष्य केलेले नाही. मांजरा परिवाराने यंदा प्रतिटन ३१५० पेक्षा अधिक दर देण्याची घोषणा केल्यामुळे इतर कारखान्यांची चिंता वाढली आहे. मांजरा ने जाहीर केलेल्या दराबद्दल शेतकऱ्यांमध्ये समाधान असले तरी सर्वच कारखाने इतका दर देणार नाहीत. त्यामुळे साखर कारखान्यांनी सुरुवातीलाच दर जाहीर करावेत अशी मागणी ऊस उत्पादक शेतकरी करत आहेत. एक नोव्हेंबरनंतर केव्हाही साखर कारखान्यांचा हंगाम सुरू होणार असल्यामुळे ऊसाच्या दराकडे शेतकऱ्यांचे लक्ष लागले आहे.

कारखान्यांना ३२०० ते ३४०० दर देण्यास अडचण नाही

सध्या साखरेला मिळत असणारा भाव, इथेनॉलची मोठी मागणी तसेच इतर उपपदार्थांना मिळणारे भाव याचा विचार करता साखर कारखान्यांना यावर्षी ३२०० ते ३४०० रुपये प्रतिटन दर देण्यास अडचण नाही. केंद्र शासनाने सव्या दहा बेंस रिकव्हररीला ३ हजार ५५० रुपये एफआरपी जाहीर केलेली आहे. त्यामुळे यंदा जास्तीच्या दराची शेतकऱ्यांना अपेक्षा आहे.

गूळ पावडर कारखान्यांनी जाहीर केला २४०० रुपये दर

धाराशिव जिल्ह्यात मागील दोन वर्षांपासून गूळ पावडर कारखान्यांची संख्या मोठ्या प्रमाणात वाढली आहे. सध्या जिल्ह्यात ११ गूळ पावडर कारखाने आहेत. मागील वर्षी जिल्ह्यातील एकूण ऊसापैकी २५ टक्के उसाचे गाळप गूळ पावडर कारखान्यांनी केले होते. मागील दोन वर्षांत या गूळ पावडर कारखान्यांनी दरही वांगला दिल्यामुळे साखर कारखान्यांना ऊस मिळवणे कठीण गेले. यंदा मात्र गूळ पावडर कारखान्यांनी प्रतिटन केवळ २४०० रुपये दर जाहीर केल्यामुळे शेतकरी नाजिर झाले आहेत. या दरामध्ये आणखी १०० रुपये वाढ करून २५०० रुपये प्रतिटन अंतिम दर जाहीर करण्याची भूमिका गूळ पावडर संघटनेने घेतली आहे. परंतु, साखर कारखान्याच्या तुलनेत हे भाव ५०० ते ७०० रुपयांची कमीच असतील.

ऑटो रिक्षा चालक-मालक संघटनेच्या वतीने पूरग्रस्तांसाठी मुख्यमंत्री सहायता निधीला मदत

महाराष्ट्रामध्ये गेल्या महिनाभरात अतिवृष्टीने महापुराची परिस्थिती निर्माण झाली होती. अनेक गावांमध्ये व शेतीच्या पिकांमध्ये मोठ्या प्रमाणात पाणी शिरल्यामुळे शेतकऱ्यांच्या शेतीचे व जनावरांचे प्रचंड मोठे नुकसान झालेले आहे. शेतीमधील संपूर्ण माती वाहून गेलेली आहे तर काही ठिकाणी अनेक जनावरे देखील मृत्युमुखी पडलेली आहेत. शेतकऱ्यांवर अस्माना संकट कोसळलेले आहे. शेतकऱ्यांना धीर देण्यासाठी व काही प्रमाणात आर्थिक मदत व्हावी या उद्देशाने धाराशिव येथील शिवराज्याभिषेक रिक्षा समितीचे अध्यक्ष व्यंकटेश पडीले, उपाध्यक्ष तुशाल सुर्यवंशी, सचिव कलीम शेख, कार्यध्यक्ष योगेश आतकरे, जालिंदर राजूत, रामेश्वर स्वामी, विजय इटकरे इत्यादी पदाधिकारी व ऑटो रिक्षा चालक मालक उपस्थित होते.

कुंथलगिरी येथील जैन मंदिरात चोरी; दानपेटीतून १२ लाखांचा ऐवज लंपास

असलेली सुमारे ९ ते १२ लाख रुपये रोख रक्कम तसेच देवदेवतांच्या पितळी मूर्ती असा ऐवज ९ लाख ते १२ लाख १० हजार ५०० रुपयांचा ऐवज चोखन नेला. या प्रकरणी उमंग रविंद्र शहा (वय ४५ वर्ष, रा. कुंथलगिरी, ता. भूम, जि. धाराशिव) यांनी दिलेल्या फिर्यादीवरून वाशी पोलीस ठाण्यात भा.दं. वि. कलम ३३१(४), ३०५(डी) अन्वये गुन्हा नोंदवण्यात आला असून पुढील तपास वाशी पोलिसांकडून सुरू आहे.

मुक्ताई उद्योग समूहाचा दहा गावांतील शेतकऱ्यांसाठी मदतीचा हात

आरंभ मराठी | भूम

भूम तालुक्यातील बाळासाहेब खरवडे यांच्या वतीने मुक्ताई उद्योग समूह पुणे यांच्या माध्यमातून अतिवृष्टी झालेल्या भागातील दहा गावांना दिवाळी साहित्याची किट व प्रत्येक कुटुंबाला पाच किलो साखरेचे वाटप केल्याने शेतकऱ्यांची दिवाळी गोड झाली आहे. ईट परिसरातील अतिवृष्टीमुळे बाधित झालेल्या दहा गावांमध्ये दिवाळीचे फराळ असलेले साहित्य किट व प्रत्येक कुटुंबाला पाच किलो साखर देऊन आर्थिक संकटामध्ये असलेल्या शेतकऱ्यांना साध देण्याचे काम डोकेवाडी

येथील युवा उद्योजक बाळासाहेब खरवडे यांनी मुक्ताई उद्योग समूहाच्या माध्यमातून हा उपक्रम राबवला. यावेळी पांढरेवाडी, डोकेवाडी, गिरवली, सोनेवाडी, माळेवाडी, निपाणी, आदरुड, अंजनसोंडा, ईट गावातील नागरिकांची दिवाळी गोड केली.

दंडनाईक परिवाराने शेकडो कुटुंबांची दिवाळी केली गोड; किराणा वाटप

आरंभ मराठी | धाराशिव

शहरातील यशवंत नगर परिसरात दंडनाईक परिवाराच्यावतीने सामाजिक बांधिलकी जपत शेकडो गरजू महिलांना आणि कुटुंबियांना दिवाळीनिमित्त किराणा साहित्य वाटप करण्यात आले. या उपक्रमात पृथ्वीराज दंडनाईक, रोहितराज दंडनाईक आणि संपूर्ण दंडनाईक परिवाराने सहभाग घेत, गरजूंच्या चेहऱ्यावर आनंद फुलवला या दिवाळीत थोडा प्रकाश, थोडे प्रेम आणि थोडे आत्मियतेचं ऊर्ज देण्याचा प्रयत्न आम्ही केला,असे दंडनाईक परिवाराने सांगितले.दिवाळीच्या या सणात मायेचा आणि आणुलकीचा झरा वाहवणाऱ्या या उपक्रमामुळे परिसरात सर्वत्र कौतुक होत आहे.

भूम तालुक्यात चौदा वर्षीय अल्पवयीन मुलीवर लैंगिक अत्याचार

भूम :-भूम तालुक्यातील एका गावात एका चौदा वर्षीय मुलीवर लैंगिक अत्याचार केल्याची धक्कादायक घटना उघडकीस आली आहे. लैंगिक अत्याचार करून आरोपीने मुलीला व तिच्या आईला जीवे मारण्याची धमकी दिली. यासंबंधी सविस्तर वृत्त असे की,भूम तालुक्यातील एका गावातील १४ वर्ष ८ महिन्याची मुलगी (नाव- गावगोपनीय) ही दिनांक १७ ऑक्टोबर २०२५ रोजी दुपारी एक वाजता आईसह घरी बसली होती. त्यावेळी गावातील पाच तरुणांनी गैरकायद्याची मंडळी जमवून तिच्या आईस शिवीगाळ करून घरात कोडले व बाहेरून कडी लावली. त्यातील एका तरुणाने मुलीला शेतात नेवून तिच्यावर लैंगिक अत्याचार केला. इतर तरुणांनी शिवीगाळ करून तू झालेल्या प्रकाराची कोटे वाच्यता केल्यास तुला व तुझ्या आईला जिवे तार मारीन अशी धमकी दिली. पीडित तरुणीच्या आईने दिलेल्या प्रथम खबरेवरून भा.न्या.सं. कलम- ६४ (१), १२५, १८९(२), १९१(२), १९३(३), १९०, ३५२, ३५१(३) सह पोक्सो अधिनियम ४, ८, १२ सह ९२ (ड) अपंग व्यक्ती अधिनियम अन्वये गुन्हा नोंदवला आहे.पुढील तपास पोलीस करत आहेत.

आरंभ मराठी मुख्यमंत्री सहाय्यता निधीस ५१,००० रुपयांचा निधी सुपूर्द अतिवृष्टीग्रस्तांना परंडा विधिज्ञ मंडळाची भरीव मदत

आरंभ मराठी | परंडा

परंडा तालुक्यातील अतिवृष्टीग्रस्त नागरिकांना मदतीचा हात देत परंडा विधिज्ञ मंडळातर्फे मुख्यमंत्री सहाय्यता निधीसाठी रुपये ५१,०००/- एवढ्या निधीचा डिमांड ड्राफ्ट जिल्हाधिकारी किर्ती किरण पुजार यांच्याकडे सुपूर्द करण्यात आला. सप्टेंबर २०२५ मध्ये झालेल्या अतिवृष्टीमुळे परंडा तालुक्यातील अनेक शेतकऱ्यांचे, शेतमजुरांचे व सर्वसामान्य नागरिकांचे मोठ्या प्रमाणावर नुकसान झाले. या पार्श्वभूमीवर सामाजिक बांधिलकी जपत विधिज्ञ मंडळ परंडा यांनी एकत्र येऊन मदतीचा निधी जमा करून समाजाप्रती आपली जबाबदारी निभावली आहे. या वेळी विधिज्ञ मंडळ परंडाचे अध्यक्ष अॅड. सतीश माने, अॅड संतोष सुर्यवंशी , अॅड विवेक

उपस्थित होते. त्यांनी जिल्हाधिकारी कार्यालयात भेट देऊन सदर डिमांड ड्राफ्ट प्रत्यक्ष जिल्हाधिकारी किर्ती किरण पुजार यांना दिला. या उपक्रमामुळे विधिज्ञ मंडळाने सामाजिक संवेदनशीलतेचे आणि

जबाबदारीचे उत्तम उदाहरण घालून दिले असून, अतिवृष्टीग्रस्तांसाठी हे योगदान प्रेरणादायी ठरले आहे.

नाम फाउंडेशनचा मदतीचा हात; अतिवृष्टीग्रस्तांना किराणा किटचे वाटप

आरंभ मराठी | शिराढोण

अतिवृष्टीमुळे बाधित झालेल्या शेतकरी व शेतमजुरांच्या मदतीसाठी नाम फाउंडेशनच्या वतीने वाठवडा (ता. कळंब) येथे किराणा किटचे वाटप करण्यात आले. हा उपक्रम नाम फाउंडेशनचे लातूर, धाराशिव व बीड जिल्ह्यांचे समन्वयक डॉ. हर्षवर्धन राजूत पाटील यांच्या माध्यमातून पार पडला. कार्यक्रमात शिराढोण पोलीस स्टेशनचे ए.पी.आय धरणीधर कोळेकर यांच्या हस्ते पुष्पस्तांना किराणा किटचे वाटप करण्यात आले. या प्रसंगी डॉ. हर्षवर्धन राजूत पाटील, वैभव पाटील, गणेश भारती, लंतुमा गाव समितीचे अध्यक्ष दिलीप राजूत, जनक

फटाकेमुक्त दिवाळीचा संकल्प वास्तवात कधी येणार ?

लाखो वर्षांच्या उल्कांनींतंरही आपल्या जीन्समध्ये असणाऱ्या विध्वंसक प्रवृत्ती विविध रूपात प्रकट होत असतात. या प्रवृत्तीला प्रकट करण्यासाठी अनेक परंपराही आपण लोकजीवनात तयार केल्या आहेत. त्यापैकीच एक म्हणजे दिवाळी सणात फटाके उडवण्याची परंपरा. साधं सोशल मीडियाचं उदाहरण घ्या. लोक आपल्या भावना आणि विचार ज्या पद्धतीने व्यक्त करतात, त्यातून अनेकदा त्यांच्या आत दडलेल्या विध्वंसक प्रवृत्तीचे दर्शन घडते. दुसऱ्याच्या वॉलवर ट्रेषपूर्ण म जकूर लिहिणे, शिगीगाळ करणे, अश्लील भाषेचा वापर करणे किंवा हिंसेला उत्तेजन देणारे पोस्ट टाकणे याला काय म्हणावे ? आजच्या भाषेत त्यांना ’’ट्रोल’’ म्हणतात. आपल्या भाषेत यासाठी एक अवूक शब्द आहे टोळधाड. टोळधाड म्हणजे काय ? टोळ झुंडीने येतात आणि संपूर्ण शेताची वाट लावतात, पिक नष्ट करतात. तशीच ही ट्रोल टोळी दुसऱ्याची सर्जनशीलता नष्ट करते हेही एक प्रकारचं विध्वंसच नाही का ?दुसऱ्याच्या भावना दुखावण्यासाठी, अपमानित करण्यासाठी, कुणाला कमी लेखण्यासाठी किंवा स्वतःची ताकद

दाखवण्यासाठी हिंसक व्हिडिओ वा रील्स बनवून सोशल मीडियावर टाकणे हीसुद्धा विध्वंसक प्रवृत्तीच आहे.२५ वर्षांपूर्वी सोशल मीडिया नव्हता, तेव्हाही लोक सार्वजनिक शौचालयांच्या भिंतीवर, रेल्वेगाड्यांवर, ऐतिहासिक वास्तूंवर अश्लील वा अपमानजनक गोष्टी लिहायचे. हीदेखील विध्वंसक प्रवृत्तीचीच

अभिव्यक्ती होती. लहान मुलं भिंतींवर काहीतरी खरडतात, पण त्यात निरागसता असते. जसजसं त्यांचं सामाजिक भान वाढतं, तसतसं ते समाजातील वाईट प्रवृत्ती पाहून स्वतःत बदल घडवतात. सुप्त अवस्थेत असणाऱ्या विध्वंसक प्रवृत्तीला व्यक्त होण्यासाठी पुढे विविध मार्ग मिळतात त्यापैकी सोशल मीडिया

हा एक आहे. आपल्यासोबत जे वाईट घडतं त्याची कारणमीमांसा न करता, समोर दिसणाऱ्यावर राग व्यक्त करणे, सोशल मीडियावर ट्रोल करणे, निरपराध व्यक्तीला मारहाण करणे हे सगळे प्रकार त्या रागाच्या आणि विध्वंसक ऊर्जेच्या अनियंत्रित अभिव्यक्तीचे उदाहरण आहेत. पूर्वीही अशीच प्रवृत्ती अन्यायकारक

होती, आणि आजही आहे.जे विषय सम जून घेण्याचा प्रयत्न करत नाहीत, तर्क आणि विचारांची लढाई न लढता हातपाय चालवतात, तेच माणसातील जंगलीपण जिवंत ठेवतात. दुसऱ्याचे चांगले विचार, लोकोपयोगी काम, किंवा एखाद्या जनसेवकाचे योगदान नष्ट करण्याचा प्रयत्न करणे हेही विध्वंसकच. सार्वजनिक साधनसामग्रीची मोडतोड करून आपली ’’ताकद’’ दाखवणे हीसुद्धा विध्वंसक प्रवृत्ती पाहिजे!’’ हा पुरोगामी सुसंस्कृत विचार न अंगीकारता मारझोड करून, दहशत बसवून, विरोधकांचा आवाज दाबून आपली विध्वंसक वृत्ती असभ्यपणे प्रकट केली जाते.व्यवस्थेला प्रश्न विचाराण्याचं तोंड बंद करण्यासाठी फोडण्याची परंपरा तयार झाली असावी, राग शांत करण्यासाठी ’’दहा पर्यंत उलट मोजा’’, ’’दीर्घ श्वास घ्या’’ असे उपाय सांगितले जातात. त्याचप्रमाणे, राग किंवा

आंतरिक आक्रोश व्यक्त करण्यासाठी फटाके फोडण्याची कल्पना कुठल्यातरी काळात उद्भवली असावी.काही जण म्हणतात की, ’’फटाके फोडून आनंद व्यक्त केला जातो.’’ पण प्रश्न असा आहे ध्वनी प्रदूषण, वायू प्रदूषण, आणि परिसर अस्वच्छ करून आनंद व्यक्त करणे योग्य आहे का ?अनेक ठिकाणी अंत्ययात्रेतही फटाके फोडले जातात. मग ते आनंद व्यक्त करण्यासाठी असतात का ? की दुःख, राग आणि चीड व्यक्त करण्यासाठी ? आपला प्रिय व्यक्ती नियतीने हिरावून नेल्याची असहाय भावना व्यक्त करण्यासाठीच कदाचित ही परंपरा निर्माण झाली असेल. मागील महिन्यात महाराष्ट्रातील दुष्काळी भागात प्रचंड पाऊस पडून नद्यांना महापूर आला. पर्यावरण तज्ञ सांगतात की हा हवामान बदलाचा परिणाम आहे.औद्योगीकरण, वाहनांचा वाढता वापर या कारणांवर आपण लगेच नियंत्रण मिळवू शकत नाही ; पण फटाके उडवून होणारे प्रदूषण कमी करून हवामान बदलास थोडी तरी मदत करू शकतो. दरवर्षी आपण ’’फटाकेमुक्त

दिवाळी’’चा संकल्प करतो, पण तो केवळ घोषणांपुरता राहतो. आता वेळ आली आहे आपल्या विध्वंसक प्रवृत्तीच्या शमनासाठी फटाक्यांची नव्हे, तर सजगतेची, संयमाची आणि पर्यावरणपूरक विचारांची दिवाळी साजरी करण्याची. दिवाळीचा प्रकाश केवळ घरांना नव्हे, तर मनांनाही उजळवणारा असावा विध्वंस नव्हे, संवेदनशीलतेचा उत्सव साजरा करण्याचा संकल्प करूया.’’

दिपावलीच्या शुभेच्छा देताना..

मित्रांनो, दिपावली हा सण भारतीय संस्कृतीमध्ये सर्वात मोठा आनंदाचा, सन्मानाचा, सुखसौख्याचा, लेकी बाळी माहेरी घेण्याचा, आंगणात, घरात नातवंड खेळण्याचा पाहुण, रावळ्यांच्या, मित्रांच्या भेटीचा, सुख वाटण्याचा सुद्धा म्हणायला हरकत नाही.. पण हा सण दुःख वाटून घेण्याचा साजरा करायला लागलो तर ?? ? पण जगामध्ये दुःख वाटून घेण्याचा एकही सण अस्तित्वात असल्याचे मला तरी माहितीत, अभ्यासात नाही आणि आज थोडसा चिंतनाचा भाग म्हणून, धनत्रयोदशी या दिवसाच्या निमित्ताने थोडसं चिंतन करण्याचा प्रयत्न करणार आहेत. मी गेली पाच सहा वर्षांपासून कुठल्याच सणाच्या शुभेच्छा मित्रांना देत नाही.देण्याचा प्रयत्न करत नाही. जे जे मित्र शुभेच्छा देतील त्यांना मात्र नमस्कार करतो.दंतन करतो. आभार मानतो.... आज अनेक मित्रांनी धनत्रयोदशीच्या शुभेच्छा दिल्या.त्या अशा,एक सोन्याचा हंडा आहे.वस्ती सोन्याची नाणी आहेत. असं सुख समाधान आणणंस मिळवं म्हणून चित्राच्या माध्यमातून शुभेच्छा दिल्या. खरंच ह्या शुभेच्छांनी मित्राला सुख, सोनं,नाणं मिळणार आहे का ?तर नक्की नाही... औपचारिकता म्हणून आपण शुभेच्छा दे असेतो.त्यानिमित्ताने आपण मित्रांची आठवण करत असतो.पूर्वी प्रत्यक्षात भेटायचो. त्यानंतर पोस्ट कार्ड

लिहायला लागलो.त्यानंतर आताच्या काळात फोन द्वारे शुभेच्छा घायला लागलो. काळ बदलत जाईल तसतशी शुभेच्छा देण्याची सुद्धा परंपरा बदलत गेली. ती एक नाते वृद्धित करण्याची परंपरा आहे.यापलीकडे दुरसर नाही.. आता माझी हा छोटासा लेख लिहितांना काय भावना आहेत,ती आपण समजून घ्यावी. ही मन्न विनंती. भारतीय संस्कृतीमधील सर्व सण एकमेकांच्या उत्साहात,आनंदात, सहभागी होण्यासाठी आहेत.हे सत्य आहे.जे चांगलं आहे.समाधानाचं आहे. दीपावली हा सण भारतामध्ये सर्वात मोठा आनंदाचा सण मानला जातो. या सणाच्या निमित्ताने शुभेच्छा देत असताना आपण मोठ्या घरात आहेत.श्रीमंत आहेत.दानशूर आहेत. असे गृहीत धरल्यास आजूबाजूला कोणी झोपडीत राहतो काय ?उपाशी तापाशी आहे काय ? कोणी आजारी आहे काय ? कोणी दुःखात आहे काय ?त्याला पोटभर अन्न पाण्याची आवश्यकता आहे काय ?ती आवश्यकता एक दिवसापूर्ती, एका वेळच्या जेवणापूर्वी आपण पूर्ण करू शकतो का ? ही भावना प्रत्येक माणसाच्या मनात आली तर किमान या सणाच्या दिवशी पूर्ण देश नाही तर जगभरातली माणसं किमान पोटभर जेवण करून आनंदात राहतील..... असं आपण करतोच असे नाही. जे करतात त्यांना पाठिंबाही देत नाहीत. त्यांच्यासोबत ही जात नाही.आणि जर असे उपक्रम या जगातले दानशूर प्रेमळ लोक करत असतील त्या सर्व भावंडांना नतमस्तकचं म्हणूया पाहिजे.

त्यांच्यातच देव पहिला पाहिजे. फक्त वांझोट्या शुभेच्छा देऊन श्रीमंतीचा अव आणण्यात अर्थ नाही असे वाटते. दुसऱ्याचे दुःख, दुसऱ्यांच्या भावना, आपण जाणून घेत नसू,तर आज पासून शुभेच्छा घायच्या सुद्धा बंद करायला काहीच हरकत...

मग प्रत्येकाने काय करावं ? आजूबाजूला कोणी उपाशी आहे काय ?कोणाची सण करण्याची ऐपत नाही काय ? कोण दुबळा आहे काय ?कोण विकलांग आहे काय ? कोण आर्थिक दुष्ट्या गरीब आहे काय ?अशा मागसांच्या थेट घरी जा... एक ओंजळ गोडघोड घेऊन जा.जे आपल्या घरात तयार असेल ते ते घेऊन जा.त्यांच्या शेजारी बसा. त्यांना दान घास खाऊ घाला. नमस्कार करा.आणि निघून जा. मला वाटतं हा उपक्रम दानशूर लोकांनी,श्रीमंत लोकांनी,दायित्वाची भावना असणाऱ्यांनी साजरा करायलाच पाहिजे...

ते करत राहिलो तर भारतीय संस्कृती मधल्या दायित्वाची भावना धुंधीत होईल.आणि देशांमध्ये ज्या धर्म आणि संस्कृतीने आम्हाला दायित्वाची भावना शिकवली त्याचं सोनं होईल. नेमकं आपण चुकत राहिलो... ज्यांना गरज नाही, त्यांच्या दानपेठ्या भरत राहिलो.सोन्याचे गाभारे भरत राहिलो. हातात आपल्या काहीच आलं नाही. श्रीमंत मात्र ते झाले. दुबळे आपण होत गेलो. दान पेटीत दान दिल्याने ना देवाने स्माईल दिलं.ना पुजाऱ्यांनी स्माईल दिलं.कोणाचही स्माईल मिळालं नाही.

मिळणारी नाही.कारण तुमच्यासारखे दोन चार रुपये टाकुण देवाला भीक घालणारे,देवाला भीक मागणारे,दानधर्म केल्याचे समाधान मानणारे, लाखो त्यांच्यासमोर ओळ करून उभे रहात म्हणून म्हणतो जिवंत असणाऱ्या कुठल्याही प्राणी,पक्षी,माणसं यांच्यात देव शोधा.महावृक्षांच्या मध्ये देव शोधा,चालता चालता एक तांब्याभर पाणी एका झाडाला घाला. दुसऱ्या दिवशी येऊन पहा त्या झाडाला नवीन पालवी फुटलेली असेल.ते झाड, ती पालवी तुमच्याशी हसायला लागेल.बोलायला लागेल. तथागत गौतम बुद्धाना पिंपळाच्या झाडाखाली दिव्य ज्ञान प्राप्त झालं. ते एवढं पवित्र झाड आहे.तर मग आपण असे एखादे झाड लावू शकु का. ? हा विचार करायलाच लागेल. कारण हा विचार मूळ वैज्ञानिक आणि पृथ्वी संगांपांनाचा धर्म शिकविते.

चला धनत्रयोदिवशी आपण दुसऱ्यांचे स्माईल मोजण्याचा प्रयत्न करू.एखादं झाड लावण्याचा प्रयत्न करू.एखाद्या गरिबांना दोन घास खाऊ घालण्याचा प्रयत्न करू.हे सहज शक्य आहे... आमच्या भावना आपण आत्मसात करण्याचा प्रयत्न कराव्यात.करावेच असं नाही. जे लोक दुसऱ्यांना मदत करून स्माईल मोजण्याचा प्रयत्न करतात. त्यांच्यातच खरा देव असतो. सनाच्या निमित्ताने चला तर आपणच देवाच्या प्रतिमेत दुसऱ्या गरजवंत देवांना भेटायला जाऊ...

-भूमिपूत्र वाघ

भारतीय संस्कृतीत दिवाळी सणाला फार महत्त्व आहे.दिवाळी सणाला लेकी बाळी माहेराला येतात.शहरात व दुसऱ्या गावात नोकरी करणारे नोकरदार आपल्या कुटुंबासह दिवाळी सणाला ऐटीत गावाकडे येतात.दिवाळी सणाला गाव भरून दिसतो आणि आकाश कंदील व दिव्यांच्या प्रकाशाने गाव उजळून निघतो.जिकडे तिकडे दिवाळीची लगबग चालू असते. एकमेकांची भेट घेऊन ख्याली खुशाली विचारली जाते. दिवाळी सणाच्या फराळाचा घमघमाट सर्वत्र दरवळतो. लहानथोर मंडळी दिवाळी सणाचा आनंद लुटतात. एकत्र येऊन फटाके फोडले जातात. लहान बालके फुलबाजे पेटवतात.आनंदाने टाळ्या वाजवतात.नवीन कपडे घालून मिरवतात.शहरातील दिवाळीला नुसता झगमगत असतो.जिकडे तिकडे रंगीबेरंगी आकाशकंदील ठळक दिसताय. उंचच उंच इमारती विद्युत रोषणाईने नटलेल्या असतात आणि चोहीकडे फटाक्यांची आतषबाजी व नुसता धुमधडाका असतो. परंतु, या सगळ्या धावपळीत यावर्षी आपल्या शेजाराच्या घरी किंवा गल्लीतील लांबच्या घरी दिवाळी सणाचा

आनंद कदाचित दिसणार नाही. कारण यावर्षी पावसाने चांगलाच धूमाकूळ घातला होता.शेतातील पिकांची नासाडी झाली आहे.बऱ्याच गरीबांच्या घरात दिवाळी साजरी होणार नाही. काही शेतकरी बांधव आपल्या लेकरांना नवीन कपडे घेऊ शकणार नाहीत.महागाईमुळे दिवाळीचा फराळ बनवला जाणार नाही.अशी बिकट परिस्थिती असताना श्रीमंतांनी व नोकरदारांनी मात्र दणक्यात दिवाळी साजरी करणे मनाला पटणार नाही व संयुक्तिक ठरणार नाही.असेही चित्र पाहायला मिळते की,नोकरदार भाऊ दिवाळी सण मोठ्या उत्साहात साजरी करतात आणि गावात राहणारे शेतकरी भाऊ साध्या पद्धतीने दिवाळी साजरी करतात.माणुसकीच्या दृष्टीने हे चित्र मनाला खटकते.वेदना देणारे असते.तेव्हा आपले मन थोडं मोठं करा आणि शेजाराच्या घरी,आपल्या शेतकरी भावाच्या घरी दिवाळी सण साजरा होण्यासाठी गुपचूप आर्थिक मदत करा.नोकरीच्या पगारातील किंवा बोनसमधील थोडी रक्कम भावाच्या खिशात घाला,शेजाराच्या घरी फराळाचे पदार्थ ताट भरून जाऊ द्या.त्यांच्या लेकरांना नवे कपडे

आली पाहिजे.त्यांना दिवाळीचा फराळ पोटभर खाऊ घातला पाहिजे. जमलं तर नवीन कपडे घेऊन दिले पाहिजेत.तरच सर्वांची दिवाळी गोड होईल. सर्वांना दिवाळीचा आनंद लुटता येईल.आईवडिलांना, बहिर्णींना,भावाला,भाबे व पुतणे पुतणीला नवीन कपडे खरेदी करून द्या.यामुळे मिळणारा आनंद हा मन प्रसन्न करून टाकतो. मनात वाषंजे बाराही महिने स्वार्थ लपून बसलेला असतो.दिवाळी सणाला मनात बसलेल्या त्या स्वार्थाला थोडावेळ बाजूला ठेवून, मन म ठेंठ करून सर्वांना आनंद देणारी दिवाळी साजरी करा.हीच खरी माणुसकी आहे.

उद्याच्या राष्ट्रोत्थानाची दिशा-बालसंस्कार केंद्र

शिवाजी महाराज जन्माला यावेत, पण दुसऱ्याच्या घरात. अशी समाजाची मानसिकता आहे. घराघरात शिवाजी जन्माला यावेत, ही स्वाध्याय परिवाराच्या बालसंस्कार केंद्र प्रयोगामागची भूमिका आहे. जड वस्तूवर प्रयोग करणारे प्रयोगवीर अनेक आहेत. त्यांच्याविषयी आदरही आहेच, पण माणसावर प्रयोग करून माणूस उभा करणारे एकमेव कर्ते विचारवंत म्हणजे पांडुरंगशास्त्री आठवले, अर्थात स्वाध्यायींचे परमपूजनीय दादाजी. त्यातला सर्वात मुलभूत प्रयोग म्हणजे बालसंस्कार केंद्र. ‘आम्हीच वारस नचिकेताचे, प्रल्हादाचे, बाळ धृवाचे’ असे म्हणणारे सिंहाचे छावे बालसंस्कार केंद्रात घडविले जातात. आपण आपल्या मुलांचे मालक नसतो, तर विश्वस्त असतो. खलील जिब्रान असे म्हणतो, ‘‘तुमची मुले तुमची मुले नाहीत. जीवनाच्या स्वतःच्या अभिलाषेची ती पुत्र आणि कन्या आहेत. ती तुमच्यामार्फत येतात, परंतु तुमच्यातून नव्हे. आणि जरी ती तुमच्यासोबत असली, तरी ती तुमची नसतात.’’ या वाक्याचा विचार केला तर कळते, मुले ही भगवंताने आपल्या हाती सोपवलेली अमानत आहे. ती आपण कशी सांभाळतो, ते महत्त्वाचे आहे. मुलांना प्रथम मौल्यवान वस्तू द्यायच्या, की मूल्ये द्यायची ? हे हरवण्याची वेळ आलेली आहे. दिवसेंदिवस गुन्हेगारीचा आलेख कसा उंचावतो आहे, याच्या मन विषण्ण करणाऱ्या बातऱ्या दरोडेज वर्तमानपत्रातून आपण वाचीत असतो. एकवेळ तेही पचवंतं असतं. पण

चोऱ्यामाऱ्या , खूनाच्या गुन्द्यांमध्ये सर्वाधिक सहभाग अल्पवयीन मुलांचा आहे. ही धोऱ्याची घंटा आहे. यात दोष कोणाचा ? कुटुंब, समाज की आपल्या शिक्षणव्यवस्थेचा?आपण मुलांना हवे ते देतो, पण योग्य तेच देत नाही. म्हणून योग्यता निर्माण होत नाही. ऐश्वर्यस्य विभूषणं सुजयता शौर्यस्य वाक्संयमो, ज्ञानस्योपशमः श्रुतस्य विनयो वितस्य पात्रो व्ययः । अक्रोधस्तपःप्रसः क्षमा प्रभवितुर्धर्मस्य नियर्जता, सर्वेषामपि सर्वकारणमिदं शीलं परं भूषणम् ॥ ऐश्वर्याचं भूषण सज्जनपणा, शौर्याचं भूषण वाणीवरचा संयम, शांती हे ज्ञानाचं भूषण, विद्वत्तेचं भूषण विनय, संपत्तीचं भूषण सत्पात्री दान, तपाचं

भूषण क्रोधरहितता, क्षमा समर्थाचं भूषण आणि या सर्व अलंकारांसाठीचा सर्वश्रेष्ठ दागिना म्हणजे विमल चारित्र्य. तेच निर्माण करण्याचा प्रयत्न स्वाध्याय करतो.कोवळ्या रोपट्याला जसे वळवावे तसे ते वळते. चार-पाच वर्षांच्या बालकापासून सोळा-सतरा वर्षांच्या किशोरांना जमवून या प्रयोगाची सुरुवात १९५४ साली झाली. पहिल्या वर्षी बोटावर मोजता येईल एवढीच संख्या होती. आज मात्र बालसंस्कार केंद्रातील बालकांची संख्या हजारोंच्या घरात आहे. सर्व मुले शनिवार-रविवार नियमित मोठ्या आनंदाने बालसंस्कार केंद्रात जमतात. देश-विदेशातही बालसंस्कार केंद्रे आहेत. या बालसंस्कार केंद्रात मुलांना आई-वडील, गुरूजन, ऋषी आणि त्यांची परंपरा, यांच्याबद्दल आदर आणि प्रेम निर्माण करणाऱ्या भावप्रधान गोष्टी सांगितल्या जातात. मुलांतील वीरता जागृत होईल, अशा शौर्यप्रधान गोष्टी सांगितल्या जातात. गुणग्राहकता, कृतज्ञता, अस्मिता व तेजस्विता यावी ; शिस्त विनय आणि उद्यम शीलता समजावी ; म्हणून रामायण, महाभारत, उपनिषदे यामधील गोष्टी सांगितल्या जातात. या गोष्टींद्वारे मुलांच्या मनात आपण एका भव्य, दिव्य संस्कृतीचे वारस आहोत हा गौरव निर्माण होतो. या बालसंस्कार केंद्रांची जबाबदारी आपले घर व ड्युटी सांभाळून गृहिणी मोठ्या निष्ठेने आणि प्रेमाने सांभाळीत आहेत.बालसंस्कार केंद्राच्या संचालकाची भूमिका कधीच शिक्षकाची नसते. भक्तीची असते. पुनःपुन्हा अभ्यास करण्याची विनय, संपत्तीचं भूषण सत्पात्री दान, तपाचं

विचार आणि गोष्टी मुलांना समजतील, अशा सोप्या भाषेत त्या सांगतात. या कृतीने स्वतःचे ज्ञान तपासतात. संचालिका आत्मलक्षी, बुद्धिनिष्ठ असते. निस्वार्थ आणि भगवदपरायण असते. संचालिका म्हणजे बालकांची वडील बहीण. त्यांनी बालकांकडून देवभाषेतील-संस्कृत भाषेतील श्लोक तोंडपाठ करून घ्यायचे असतात. बालकांचे चारित्र्य घडावे म्हणून भावप्रधान, शौर्यप्रधान गोष्टी तर सांगायच्याच ; त्याशिवाय बालकांबरोबर खेळायचेही. मुलांना सांस्कृतिक मनोरंजनासाठी तयार करायचे. त्यांना सहलीला घेऊन जायचे. या सगळ्या कृतीतून बालकांचा व संचालकांचा अतूट संबंध जोडला जातो. आरोग्य बिघडते तेव्हा संचालिका स्वतःच्या नोकरी-धंद्यातून रजा घेते, परंतु बालसंस्कार केंद्राचा दिवस बुडू नये याची ती सतत काळजी वाहते. बालसंस्कार केंद्रावर तिचे इतके प्रेम असते.शनिवार-रविवार म्हणजे बालकांचा आणि महिलांचा सुटीचा दिवस, थकवा घालवण्याचा दिवस. सिनेमा-नाटक पाहण्याचा, फिरायला जाण्याचा, आनंद-प्रमोदाचा दिवस. परंतु बालसंस्कार केंद्रात येणारी मुले आणि जबाबदारी सांभाळणाऱ्या संचालिका आपला शनिवार-रविवार संस्कृतीच्या कार्यात वापरतात. प्रभुकारित सहभागी होण्यात धन्यता मानतात. बरे यासाठी काही मानधन वगैरे मिळते का ? तर नाही. बालसंस्कार केंद्राच्या संचालिकेच्या मनात कधी वेेनाचा विचार येत नाही. उलट, मुलांना प्रोत्साहन मिळावे, त्यांचा उत्साह वाढावा म्हणून त्यांना बक्षिसे देण्यासाठी स्वतःचा पैसा ही मंडळी

खर्च करतात. बालसंस्कार केंद्रात येणारी मुले वेगवेगळ्या शाळेत शिकतात. ती जेव्हा आपापल्या शाळेक जातात तेव्हा त्यांची तेथील संस्कारी वर्तन आणि विनयी वाणीने त्यांच्या शिक्षकांचे प्रेम संपादन करतात. तसेच त्यांनी अभ्यासात पुढे राहावे यासाठी बालसंस्कार केंद्राचे संचालक-संचालिका हेच असतात.ही बालसंस्कार केंद्रे राष्ट्र उभारणीमध्ये पायाचे काम करीत आहेत. परंतु समाजाला याची आज जाणीव आहे का ? हाही विचार करण्याजोगा प्रश्न आहे. आज समाजात स्वाध्यायीची उणीव आहे. स्वतःला अक्रल नसते आणि कोणाजवळ बसून श्रवण करण्याची सद्बुद्धी होत नाही.आपला मुलगा वा मुलगी संस्कारी असावेत असे प्रत्येकाला वाटते, पण त्यासाठी आपण बदलायला तयार नसतो. आमच्या लेकराला बालसंस्कार केंद्रात घेऊन जा म्हणतात ; पण स्वतः मात्र जागचे हलायला तयार होत नाहीत. बापाला रिल्स आणि आईला मालिका, सोशल मिडीया यातून बाहेर पडायला वेळच नाही. सण- उत्सवात नाचणे, मुरडणे, सजणे सर्वांना आवडते, पण त्यामागचा विचार, इतिहास परंपरा कोणालाही जाणून घ्यायची नाही. उद्याचे समृध्द राष्ट्र तुमच्या आमच्यासमोर खेळण्या-बागडणाऱ्या मुलांच्या रूपमात असते. आजची आमची मुले म्हणजे वीस वर्षांतर्घचा भारत देश आहे. याची जाणीव कितीजणांना आहे ? बालकांना ज्या प्रकारचे पोषण आपण आज पुरवू त्यावरून उद्याच्या भारताचे सामर्थ्य ठरणार आहे. सकस आहाराच्या जागी जंक फूड्स आणि उत्तम विचारांच्या जागी उच्छृंखल

व्हिडीओज याने जर आपण आपल्या पाल्यांचे पोषण करणार असू, तर उद्याचे नागरिक म्हणून त्यांचा दर्जा काय प्रकारचा असेल ? पैलवान घडवायचा असेल, तर तो वेळ देऊन घडवाववा जातो. तो वेळ आणि कौशल्य सर्वच घरात असेल असे नाही, याला बालसंस्कार केंद्र हे सोपे उत्तर आहे. आपल्याला आजच जागे व्हावे लागेल. मुलांना बाल संस्कार केंद्राची गोडी लावावी लागेल. त्यासाठी सर्वप्रथम मातापित्यांना स्वाध्यायी व्हावे लागेल. तुकोबाराय म्हणतात, अर्भकाचे साठी । पतें हाती धरिली पाटी ।। तैसे संत जगी । क्रिया करुनि दावितेी अंगी ।। बालकाचे चाली । माता जाणुनि पाऊल घाली तुका म्हणे नाव । जनासाठी उदकीं ठाव ।। विद्याधर्यासाठी शिक्षक स्वतः हातात पाटी घेऊन त्यावर अक्षरे गिरवतात. तसेच माता देखील लहानग्याच्या चालीप्रमाणे हळुवार पाऊल टाकते. संत देखील तसेच असतात. सामान्य माणसांना समजावण्यासाठी, त्यांना मार्ग दाखवण्यासाठी स्वतः नियमाला धरून वागून दाखवतात. ज्याप्रमाणे नदी पार करण्यासाठी नाव स्वतः पाण्यात अखंड उभी असते. आता ती जबाबदारी पालक आणि समाज म्हणून आपली सर्वाची आहे. कधी उचलणार ?

रमेश वाघ
नाशिक
मो. - ९९२१८१६१८३

हे पत्र मालक, मुद्रक, प्रकाशक,संपादक चंद्रसेन गोविंदराव देशमुख यांनी आदेश प्रिंटर्स, रामकृष्ण कॉलनी, गवळी वाडा, धाराशिव, ता. जि. धाराशिव येथे छापुन रामकृष्ण कॉलनी, गवळी वाडा, धाराशिव (महाराष्ट्र) येथे प्रकाशित केले. (न्यायीक क्षेत्र धाराशिव) संपादक श्री. चंद्रसेन गोविंदराव देशमुख. मो.नं. ९८२२५९३९८०,विभागीय कार्यालय: सेक्टर नंबर ३२४, ई वॉर्ड, रिवोल्युशन, ऑफिस नंबर युजी ०७,स्टेशन रोड, करवीर, कोल्हापूर RNI NO.- 2023/90078,

तुळजापूर शहरातील पाच हजार कुटुंबीयांची दिवाळी गोड

विनोद गंगणे यांच्याकडून नागरिकांना दिवाळी किराणा किटचे वाटप

आरंभ मराठी | तुळजापूर

आनंदाचा उत्सव असलेल्या दीपावलीच्या सणानिमित्त तुळजापूर शहरातील ५००० गोरगरीब कुटुंबीयांना युवा नेते विनोद गंगणे व गंगणे कुटुंबीयांच्या वतीने शनिवारी (दि.१८) किराणा किटचे वाटप करण्यात आले. शहरातील हडको मैदान येथे हजारो लोकांच्या उपस्थितीत हा कार्यक्रम पार पडला. तुळजाभवानी मातेचे मुख्य म्हत्वं तुळोजी बुवा, भाजपा जिल्हाध्यक्ष दत्ताभाऊ कुलकर्णी, नितीन काळे, सुनील चव्हाण यांच्या हस्ते तुळजापूर शहरातील नागरिकांना किटचे वाटप करण्यात आले.

वृत्तपत्र विक्रेत्यांचा सन्मान

यावेळी माजी सभापती विजय सर गंगणे मित्र मंडळाच्या वतीने वृत्तपत्र विक्रेत्यांचा सन्मान करण्यात आला. वर्षातील बारा महिने धंडी, वारा, पाऊस यामध्ये सेवा देणार्या वृत्तपत्र विक्रेत्यांचा यावेळी मान्यवरांच्या हस्ते सन्मान करण्यात आला. अकबर शेख, गणेश भातुरे, दिलीप जळके, सुरज बागल, संतोष गायकवाड, गणेश गायकवाड, पिटू सराफ, दादा नन्नवरे आदी वृत्तपत्र विक्रेत्यांचा यावेळी सन्मान करण्यात आला.

महिलांसह हजारो नागरिकांची उपस्थिती

या कार्यक्रमासाठी शहरातील महिला भगिनी मोठ्या संख्येने उपस्थित होत्या. आगामी नगर परिषद निवडणुकीत नगराध्यक्ष पदासाठी विनोद गंगणे हे भाजपाकडून इच्छूक असून भाजपाकडून त्यांची उमेदवारी पक्की मानली जात आहे.

आमदार राणा पाटील यांचा फोनवरून संवाद

माजी मंत्री डॉ. पद्मसिंह पाटील यांची तब्येत खराब असल्यामुळे त्यांचे पूत्र आमदार राणा पाटील यांना या कार्यक्रमाला उपस्थित राहता आले नाही. परंतु, त्यांनी फोन करून कार्यक्रमात उपस्थिती दर्शवली. अतिवृष्टीमुळे जिल्ह्यात सर्वत्र मोठे नुकसान झाले आहे. त्यामुळे या काळात एकमेकांना साथ देणे गरजेचे असून विनोद गंगणे यांचा हा उपक्रम खूप चांगला व अभिमानास्पद असल्याचे आमदार राणा पाटील यांनी यावेळी सांगितले.

जिजाऊ चौक ते बोंबले हनुमान चौक मार्गाची तातडीने दुरुस्ती करा

भाजपची मागणी,जिल्हाधिकाऱ्यांना निवेदन

आरंभ मराठी | धाराशिव

धाराशिव शहरातील जिजाऊ चौक, बार्शी नाका ते बोंबले हनुमान चौक हा मार्ग शहरातील अत्यंत महत्वाचा आणि वर्दळीचा असून, गेल्या काही वर्षांपासून या रस्त्यावर प्रचंड खड्डे पडल्याने नागरिकांचे हाल सुरू आहेत. रस्त्यावरील खड्ड्यांमुळे अपघातांची रस्त्याची दुरुवस्था नागरिक, विद्यार्थी, व्यापारी आणि वाहनधारकांसाठी मोठी डोकेदुखी ठरत आहे. या मार्गावरील खड्डे, वाहतुकीतील अडथळे आणि अस्वच्छतेमुळे नागरिक त्रस्त झाले असून या मार्गाची तातडीने दुरुस्ती करण्यात यावी, अशी मागणी भाजपच्या पदाधिकाऱ्यांनी जिल्हाधिकाऱ्याकडे केली आहे. निवेदनात म्हटले आहे की, या मार्गावरून दररोज हजारो नागरिक, शालेय विद्यार्थी, दुकानदार तसेच व्यापारी वर्ग प्रवास करतो. मात्र गेल्या काही महिन्यांपासून रस्त्याची अवस्था अतिशय दयनीय झाली आहे. रस्त्यावरील खड्ड्यांमुळे अपघातांची मालिका सुरू आहे. पावसाळ्यानंतर रस्त्यावरील डांबर पूर्णपणे निघून गेल्याने मोठे खड्डे पडले आहेत. या भागात शाळा, व्यापारी प्रतिष्ठान आणि रहिवासी वस्त्या असल्याने नागरिकांना दररोजच्या वाहतुकीत अडथळ्यांचा सामना करावा लागत आहे.निवेदनावर भाजपचे शहर सरचिटणीस अभिजित पतंगे, उमेश चव्हाण यांच्या स्वाक्षरी आहेत.

मोटारसायकल व कारचा भीषण अपघात

आरंभ मराठी | उमरगा

उमरगा बायपास रोडवर अतार पेट्रोल पंपासमोर कार व मोटरसायकलची समोरसमोर धडक झाल्याची घटना शनिवारी (दि.१८) सकाळी नऊ वाजण्याच्या सुमारास घडली. उमरगा बायपास रोडवर मोटारसायकल (क्रमांक १४ ७७३६) व कार (क्रमांक २३ ३५६६) यांची समोरसमोर धडक होऊन मोटारसायकल

धाराशिवच्या बासरी संस्कार विद्यालयात बालकलाकारांचा सत्कार सोहळा संपन्न

आरंभ मराठी | धाराशिव

धाराशिव शहरातील महर्षि दधीची फाऊंडेशन संचलित बासरी संस्कार विद्यालयात दिनांक १७ ऑक्टोबर रोजी विद्यार्थ्यांचा गौरव पत्र वितरण सोहळा संपन्न झाला. तसेच उपशिक्षणाधिकारी अधिकारी श्री होळकर सर यांचाही पदोन्नतीबद्दल सत्कार करण्यात आला. धाराशिवमधील बासरी संस्कार विद्यालयाच्या माध्यमातून अगदी लहान लेकरांपासून ते वयोवृद्धांनासुद्धा बासरी प्रशिक्षण देण्याचे कार्य केले जाते. पहिल्यांदाच गेल्या दोन वर्षांपासून बासरी संस्कार विद्यालय धाराशिवकरांच्या सेवेत असून या विद्यालयाचे सर्व विद्यार्थी अनेक मंचावर अगदी कमी कालावधीत अधिक तयारीसह सादरीकरण करताना दिसत आहेत व सर्वत्र त्यांचे कौतुक होताना पाहायला मिळत आहे. तर याच बालकलाकारांचा

गौरव सोहळा म्हणून कलास मध्ये भव्य गौरवपत्र वितरण सोहळा संपन्न झाला. सर्व पालक आणि अतिथींनी विद्यार्थ्यांचे विशेष कौतुक करत पुढील वाट्यालीस शुभेच्छा दिल्या. सदरील कार्यक्रमात प्रमुख अतिथी म्हणून उपशिक्षणाधिकारी श्री होळकर सर,

पशुसंवर्धन विभागातील अधिकारी डॉ टेकाळे सर, वरिष्ठ कलाकार दानवे मॅडम, आर्ट ऑफ लिविंगचे श्री गाडेकर सर, महर्षि दधीची कौतुक करत पुढील वाट्यालीस शुभेच्छा दिल्या. सदरील कार्यक्रमात प्रमुख अतिथी म्हणून उपशिक्षणाधिकारी श्री होळकर सर,

आरंभ मराठी अनुदान वितरणाची गती वाढविण्याची शेतकरी नेते अनिल जगताप यांची मागणी

जिल्ह्याला तीन शासन निर्णयातून ५२२ कोटी ५८ लाखांची मदत

आरंभ मराठी | धाराशिव

धाराशिव जिल्ह्यात शेतकऱ्यांना अतिवृष्टीचा प्रचंड तडाखा बसला असून, मोठ्या प्रमाणात शेती पिकाचे नुकसान झाले आहे. जमिनी खरबडून गेल्या आहेत, घरांची पडझड झाली असून, पशुधनी वाहून गेले आहे. रस्ते व पूल यांची दुर्दशा झाली असून महावितरणचे देखील मोठ्या प्रमाणात नुकसान झाले आहे. राज्य शासनाने या बाबींचा विचार करून ऑगस्टमध्ये झालेल्या नुकसानीचा अहवाल राज्य शासनाकडे गेल्यानंतर २३ सप्टेंबरच्या शासन निर्णयात धाराशिव जिल्ह्यातील २ लाख ३४ हजार ९५५ शेतकऱ्यांना १८९ कोटी ६० लाख ६७ हजार रुपये जाहीर केले होते. त्यानंतर राज्य शासनाने १६ ऑक्टोबर रोजी जो शासन निर्णय काढला त्यात धाराशिव जिल्ह्यातील ४ लाख ४ हजार ६५६ शेतकऱ्यांना २९२ कोटी ४९ लाख रुपये नुकसान भरपाई जाहीर केले आहे. १७ ऑक्टोबर रोजी ज्यांच्या शेतजमिनीचे नुकसान झाले आहे किंवा जमिनी खरबडून गेले आहेत अशा धाराशिव जिल्ह्यातील ३३ हजार २६३ शेतकऱ्यांना ४० कोटी ४८ लाख रुपयांची मदत जाहीर केली आहे. याचा अर्थ धाराशिव जिल्ह्यातील शेतकऱ्यांना

आणखी मदतीची अपेक्षा

राज्य शासनाने जाहीर केलेली ही मदत केवळ दोन हेक्टर च्या मर्यादित आहे. आणखी एक हेक्टर चे ८५०० तसेच रब्बी हंगामासाठी जाहीर केलेले प्रती हेक्टर १० हजार रुपये याप्रमाणे मिळणाऱ्या मदतीचा प्रस्ताव देखील राज्य शासनाकडे लवकरच जाणार असून ती मदत देखील शासन निर्णयानंतर शेतकरी बांधवांना वितरित करण्यात येणार आहे.

अतिवृष्टीतून दिलासा मिळवा यासाठी आतापर्यंत काढलेल्या तीन शासन निर्णयातून ६ लाख ३९ हजार ६११ शेतकऱ्यांना ५२२ कोटी ५८ लाख रुपयांची मदत जाहीर केली आहे. मात्र अनुदान वितरण करण्याची गती खूप कमी असल्यामुळे शेतकऱ्यांना दिवाळीचा सण साजरा करताना तसेच आर्थिक गणित जमवताना तारेवरची

तालुका	-	शेतकरी संख्या	-	मिळणारी मदत
धाराशिव	-	४१,५७४	-	४० कोटी ५१ लाख
तुळजापूर	-	७३३११	-	६७ कोटी ६० लाख
उमरगा	-	६८३३१	-	६१ कोटी ४५ लाख
लोहारा	-	१०३५०	-	१० कोटी ६० लाख
भूम	-	४९,२५०	-	२३ कोटी ११ लाख
परंडा	-	७३,११७	-	७० कोटी ५७ लाख
कळंब	-	५५,२८७	-	११ कोटी ८९ हजार
वाशी	-	३३४३६	-	८ कोटी १२ लाख आठ

केवायसी पोर्टल तत्काळ सुरू करण्याची गरज

राज्य शासनाने अतिवृष्टीचा तडाखा बसलेल्या धाराशिव जिल्ह्यातील शेतकऱ्यांना, तीन शासन निर्णयातून आतापर्यंत ५२२ कोटी रुपयांची मदत जाहीर झालेली आहे. जाहीर केलेली मदत शेतकऱ्यांच्या खात्यावर लवकरात लवकर कशी वर्ग होईल हे राज्य शासनाने व जिल्हा प्रशासनाने पाहणे महत्वाचे आहे. जरी ऑनलाईन द्वारे ही मदत पडणार असली तरी ऑनलाईन न झालेल्या २०% शेतकऱ्यांना केवायसीद्वारे ही मदत पडणार आहे. १ ऑक्टोबर पासून बंद असलेले केवायसी पोर्टल राज्य शासनाने तातडीने चालू करण्याची गरज आहे.

अनिल जगताप शेतकरी नेते.

राज्यातील ७५ बसस्थानकांवर मोफत वाचन कट्टा

परिवहन मंत्री प्रताप सरनाईक यांची माहिती

आरंभ मराठी | मुंबई

पंतप्रधान नरेंद्र मोदी यांच्या पंचाहत्तरीनिमित्त महाराष्ट्र राज्य मार्ग परिवहन महामंडळाने एक आगळावेगळा, लोकाभिमुख आणि संस्कारमूल्ये जपणारा उपक्रम हाती घेतला आहे. राज्यातील प्रमुख ७५ एसटीबसस्थानकांवर मोफत वाचनालय उभारून ज्ञान, साहित्य आणि संस्कृतीचा दिवा जनतेसाठी प्रज्वलित करण्याचा निर्णय घेण्यात आला आहे. एसटी महामंडळाच्या मुख्यालयात झालेल्या ३०९ व्या संचालक मंडळाच्या बैठकीत या निर्णयाची घोषणा परिवहन मंत्री तथा एसटी महामंडळाचे अध्यक्ष प्रताप सरनाईक यांनी केली. या बैठकीस परिवहन आयुक्त विवेक भीमनवार, तसेच उपाध्यक्ष व व्यवस्थापकीय संचालक डॉ. माधव कुसेकर उपस्थित होते.मंत्री सरनाईक म्हणाले, 'खासदार श्रीकांत शिंदे आणि ज्येष्ठ नेते विनय सहस्रबुद्धे यांच्या संकल्पनेतून हा उपक्रम आकाराला आला आहे. मोदी यांच्या ७५ वाढदिवसाचे औचित्य साधून सर्वसामान्य नागरिकांसाठी 'मोफत

मराठी भाषेला अभिजात दर्जा मिळवून देणाऱ्या पंतप्रधान नरेंद्र मोदी यांच्या पंचाहत्तरी निमित्त आम्ही जनतेसाठी ज्ञानाची ही 'अनमोल भेट' देत आहोत. वाचन संस्कृती आणि मराठी साहित्याचा प्रचार हा आमचा लोकाभिमुख उपक्रम आहे.

खुले वाचनालय' उभारण्यात येणार आहे.या वाचनालयांमध्ये वि.स. खांडेकर, कुसुमाग्रज, पु.ल. देशपांडे, नामदेव ढसाळ, व.पु. काळे, विश्वास पाटील अशा नामवंत साहित्यिकांच्या कृती उपलब्ध असतील. तसेच एमपीएससी व यूपीएससी परीक्षेची तयारी करणाऱ्या विद्यार्थ्यांसाठी मॉल्टिवान संदर्भग्रंथ देण्यात येणार आहेत.हा 'वाचन कट्टा' मराठी भाषेचा समृद्ध वारसा जपणारा ठरेल आणि समाजात वाचन संस्कृतीचा नवा सुवर्णप्रकाश पसरवेल, असे प्रतिपादन मंत्री सरनाईक यांनी केले.

प्रताप सरनाईक, परिवहनमंत्री